

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

5. Dies Junii. Per sensus quasi per quasdam fenestras, vitiorum in animam introitus est. S. Hieron. l. 2. in lovin.
-
-

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-55659)

rum hostium eruptiones, viam moliamut in cælum,
atque ex ipsis difficultatibus, strenuè obnito, for-
titer obliuctando, victrices nobis adores compare-
mus, manubias colligamus, trophyæ erigamus, &
aureis lemniscis coronam indies nostram insignia-
mus. Qui verè commotionibus illis non obsistunt,
credi non potest in quot pericula se induant, quot se
pedicis illaqueant, quot clades animi, & dedecora-
mentis patiantur. Nam in simili animo, ut in tumultu
Gallie o denuntiato, semper ad sagum, & mucrones
decurritur, semper classicum inflatur, & bellicum
canitur, nec aliud quām illud Maronis auribus per-
petuò insonat. *Arma viri, rapite arma viri.* Furor, &
Bellona circumveunt, concitantur ardentibus tædisè
tartaro emissæ Eumenides, fit conjuratio, pax & quies
obturbatur. Frustrâ igitur domi solus est, qui vento
perturbationum in locum omnem rapitur, & nun-
quam secum, semper extra se, ubique est. Nec solitu-
dinis, aut noctis silentium illi pacem, & quietem ad-
fert, qui passiones forum, & tumultum fabricantur.
Ne servias, gere ut olim Romani, bellum in servos,
hoc est serviles, & viles affectus, quos nūi extermines,
experieris in te protervos. Sequere ergò consilium
Poëtæ,

Ejicias servos, quos noveris esse protervos.

5. DIES JUNII.

Per sensus quasi per quasdam fenestras,
vitiorum in animam introitus est. *S. Hieron. l. 2. in Iovin.*

I. Per

Junius.

Tessera.

429

Sensus, ja- I.
nus mor-
tis.

PEr incuriam in custodiendis sensibus, planè in negotio salutis sumus incurii, & prorsus insensati. Sensus, oraculo Jeremiæ, sunt fenestræ mortis, judicio S. Gregorii, sunt (*a*) *Janua mentis*, per quas ingreditur conscientia, editura magnas in animo strages, in pectore clades, totamque interiorem Rem publicam eversura. Hinc si sensus rationis frœno non coërcantur, mentem effœminant, & ceream, facilemque reddunt ad suscipiendas omnes libidinis titillationes. Fit autem illa effœminatio, atque in vitium prona mollities, à voluprate, quæ congenita nobis, & intimis visceribus illita, contagione suâ totum corpus inficit. Per has Fenestras, fit aditus in intima mentis adyta, vix metropolis, & arx mantis capi potest, nisi per illas portas irruerit hostilis exercitus. Ad illas animi portas subsident in insidiis concupiscentiæ, voluptas, & tartarearum legiōnum princeps dæmon, ut si tantillum mens à custodia, vigiliaque sua desciverit, subito ingrediantur, inexplicabili nostrâ calamitate: si vel rimam inveniat concupiscentia, per quam intus possit erepere, blanditiis, aut aureis cincta telis, & loricata voluprate, pedem figit, tanquam in suo. Possessio acquiritur, ut magni ajunt Juris-consulti, etiam si in angulo tantum ingrediatur. Quod nusquam verius forte videbitur quam in tensum voluprate, ac concupiscentiæ hoc introitu, quæ vel ad latum unguem admissa violentum dominium occupat.

II. Non imitemur Celtas, nec Aethiopes: illi

januas

(a) Ser. 9. 21. Gregor. Moral.

(a) *januas adiūm nunquam claudunt*, inquit Nicolaus Damascenus, hi (b) *domus sine foribus clauserunt*, teste Stobæo. O quot reperiuntur his similes, qui summâ impudentiâ, aut impietate sic patentes latè sensus, & apertos habent, atque ad omnia excipienda paratos, ut insidiantem undique voluntatem, atque ad portas volitantem, cum dæmone invitare velle videantur. Quanta est insania illorum, qui cùm uantur summâ licentiâ, & effrenata libertate sensuum, oculos habeant vagos, gestientes, lenocinantes; aures prurientes, & quibuscumque excipiendis inhiantes, tactus lasciviam nullo modo coerceant, ex aliis denique sensibus voluptatem aucupentur: se tamen non modò tutos, sed securos, ac periculo vacuos, & praesidio suæ constantiæ sat robustos autumant. Quis fieri potest, quin sint vicini exitio, proximi præcipitio, qui sensuum lenociniis obedientes, & haurientes undique voluptatem, apertis omnium sensuum januis, omnne genus licitæ, illicitæ delectionis excipiunt, uti caupo quoscumque hospites, peregrinos, advenas? Quid hic aliud sequetur, quam ut dæmon illic cum suis satellitibus ingressus, duro, ac crudeli dominatio animæ castellum occupet, & suo barbato imperio subjiciat, pro libidine agat quæcumque?

III. Propter sensus sine cautela custoditos, cupimus, irascimur, gestimus, invidemus, æmulamur; solliciti sumus, & expletâ voluptate, per quandam pœnitudinem iterum accendimur, volumusque facere quod fecisse denuò pœniteat. Igitur cùm per has portas, quasi quidam perturbationum cunei ad arcem nostræ mentis intraverint, ubi erit libertas? ubi fortis?

(a) *De morib. gent.* (b) *Serm. 42.*

ius,
ico-
rum,
qui
s late
pien-
o, at-
vel-
in u-
num,
aures
otes,
deni-
non
resi-
fieri
o, qui
ndi-
, o-
, uni
nas?
cum
nata
perio

upi-
sol-
pœ-
cere
has
dar-
ubi
orti-

Junius.

Tessera.

431

fortitudo? ubi salutis cura? ubi de Deo cogitatio? Ob has rationes multi ex antiquitate Philosophi reliquerunt urbium frequentiam, fori tumultus, horum innum fremitus, & hortorum amoenitatem, ubi ager irriguus, & comae arborum, & sursum avium, fontis speculum, rivus immurmurans, & multæ illecebreae aurum, ac oculorum lenocinia, ne per hæc oblectamenta animus palabundus extra se vagaretur, & intra se vexaretur. Pericula quæ nobis imminent ex sensibus, his verbis perstringit D. Ambrosius: (a) *Re-
spexit oculus, & sensum mentis invertit; audivit auris,
& intentionem inflexit; inhalavit odor, & cogitationem
impedivit; os libavit, & crimen retulit; tactus contigit,
& ignem adolevit.* Si fueris ut Argus centoculus circumspctus in servandis sensibus, visus in rebus conditis videbit salutare Dei; auditus percipiet, quid loquatur in eo Dominus; gustatus libabit, quam suavis sit Dominus; odoratus hauriet suavitatem odoris sancti, tactus osculum sponsi experiet. Ne ergo mihi contingat quod dicit Poeta, invigilabo sensibus.

Perdo animi census, nisi frenem carcere sensus.

6. DIES JUNII.

In aula nunquam fui quietus, extra aulam nunquam inquietus. S. Norbertus.

Domicilium Quietis, dígito demon-
strat Auctor Ordinis Præmonstraten-
sis. Satius est esse quietis compotem,

vel

(a) *L. de fug. secul. c. I.*